პროექტი

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო
განკარგულება №
---მაისი 2023 წელი

ქალაქ თბილისში, დიდუბის რაიონში, ტრანსპორტის ქუჩისთვის პოეტის, ფილოლოგის ანზორ აბულაშვილის სახელის მინიჭების შესახებ

საქართველოს ორგანული კანონის - "ადგილობრივი თვითმმართველობის კოდექსი" 68-ე მუხლის პირველი პუნქტის „გ" ქვეპუნქტის, „მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციულ საზღვრებში მდებარე გეოგრაფიული ობიექტების სახელდების წესის დამტკიცების შესახებ", საქართველოს მთავრობის 2015 წლის 1 ივნისის №239 დადგენილებისა და „ქ.თბილისის მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციულ საზღვრებში მდებარე გეოგრაფიული ობიექტების სახელდების წესის დამტკიცების შესახებ", ქ.თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2015 წლის 16 ივნისის №14-59 დადგენილების თანახმად, ქ.თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულომ დაადგინა:

1. დიდუბის რაიონში, ტრანსპორტის ქუჩას მიენიჭოს პოეტის, ფილოლოგის ანზორ აბულაშვილის სახელი, თანდართული რუკის თანახმად.

2. ქ.თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიამ, ოთხი თვის ვადაში, უზრუნველყოს ამ განკარგულების შესასრულებლად საჭირო ღონისძიებების განხორციელება.

3. განკარგულება, ერთი თვის ვადაში, შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიაში (მისამართი: ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი, №64), კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

საკრებულოს თავმჯდომარე გიორგი ტყემალაძე

აკაკი ბაქრაძის ქუჩა
II შესახვევი
NAPR
კოსმონავტების სანაპირო
აკაკი წერეთლის გამზირი
დიდუბის დასახლების ქუჩა
თორნიკე ერისთავის ქუჩა

ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარეს

ბატონ გიორგი ტყემალაძეს

მოქალაქე: მაყვალა ფუცკარაძე
მისამართი: ქ. თბილისი. ნუცუბიძის პირველი
მიკრო-რაიონი, კორპუსი 2. ბინა 22.
პირადი №: 01010017222
ტელეფონი: 595. 63-16-20 მობილური

განცხადება

ბატონო გიორგი!

2013 წლის 14-აპრილს გარდაიცვალა ჩემი მეუღლე — დიდი ქართველი პოეტი და საზოგადო მოღვაწე ანზორ აბულაშვილი.

დაკრძალულია დიდუბის მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა პანთეონში.

2022-წელი ანზორ აბულაშვილის საიუბილეო წელია — დაბადებიდან 90-წლის შესრულებისა.

ბატონო გიორგი, უმორჩილესად გთხოვთ თქვენს დახმარებას — ანზორ აბულაშვილის სახელის უკვდავსაყოფად ქალაქში არსებულ რომელიმე უსახელო ქუჩას მისი სახელი მიანიჭოთ.

პატივისცემით ანზორ აბულაშვილის ქვრივი
მაყვალა ფუცკარაძე
28-აპრილი 2022 წელი.

P. S.

განცხადებას თან ერთვის:

1) მწერალთა აზრი მოსაზრებების ჩანაწერები. 6-ფურცელი.

ყველაზე უხმაურო პოეტი

ხშირად მიფიქრია: მხოლოდ ერთი ლექსით რომ წარვსდგეთ ჩვენ, ქართველები, მსოფლიო პოეტური ელიტის წინაშე (რა თქმა უნდა, რუსთაველი და ეპიკა არ იგულისხმება!), უფრო ნათლად, თავად მათ რომ მოგვთხოვონ წარდგინება, მაინც რომელს ამოვირჩევდით თავად ჩვენ, ქართველები?

ბევრია, რა თქმა უნდა, კარგი, ძვირფასი; არც თუ ცოტა დიდებული და პირველხარისხოვანი, გენიალური კი - თითზე ჩამოსათვლელი და, მაინც, ჩემი აზრით, უპირველესი - „მერანი". დიახ, „მერანი!" მერე?! მერე - „განთიადი!" კი ბატონო, „განთიადი"; „ვეფხისა და მოყმის ბალადა" - კეთილი! „სილაჟვარდე" - რა თქმა უნდა! „ოლე" -არც ეს არის სადავო და საკამათო. კიდევ?! კიდევ შეიძლება და მრავლად შეიძლება დასახელება და მაინც, აქაც უპირველესი - „მახარობელი".

მართლაც რომ თითზე ჩამოსათვლელნი არიან, ერთი ლექსით უკვდავყოფილები, და, რაღა თქმა უნდა, ნუ გალიზიანდებიან სხვები, ეს ხომ ჩემი, პირადად ჩემი, სუბიექტური აზრი და პირონული თვალსაზრისია!.. მე არც ეს ვიცი, აქვს თუ არა რაიმე ლიტერატურული პრემია, ბატონ ანზორს... თუმცა, მის მიმართ არც ამ ფაქტს ენიჭება რაიმე განსაკუთრებული მნიშვნელობა, რადგან, ეს პრემია, თუ ოდესმე დაწესდება - ერთი ლექსით უკვდავსაყოფის პრემია - სულაც მისი სახელობისა იყოს. და კიდევ, საოცარიცაა და ჩვეულებრივიც, ან იქნებ, პირიქითაც, რომ თავისი ბუნებითა და შინაარსით ეს ყველაზე უხმაურო პოეტი, ერთი ლექსით, ყველაზე მეტად გახმაურდა. ერმა გაისულიერა მისი ლექსი, შეიყვარა, გაითავისა - ბედნიერებაა! ერთი ლექსით უკვდავსაყოფი სრულიად საქართველოს პოეტი - არადა, ამ ერთი ლექსის გარდა, ისედაც ხომ გამორჩეული იყო და ასედაც რჩება მისი პოეზიის ხე-ხილი. ბედნიერებაა, მართლა ბედნიერებაა - ერთი ლექსით უკვდავყოფილება, მისტერია, სრულიად საქართველოს პოეტობა.

და, განა ბევრს რგებია ხვედრი ამგვარი?..

და კიდევ: მას არასოდეს უთამაშია მკითხველთან...

თავი არ შეუბეზრებია...
არ მოუყირჭებია გული...

თემურ შავლაძე

ლიტერატურული საქართველო

[illegible] [illegible] ლექსი - შედევრი „მახარობელი", რომელსაც გამოქვეყნების დღიდან მთელი საქართველო ზეპირად ამბობს [illegible] თავის ფურცლებზე [illegible] — შემთხვევით არ იყო [illegible] [illegible] შემოქმედებაში... ასეთ ლექსებს ლიტერატურის ისტორიაში [illegible]... და კიდევ [illegible] [illegible] მათ [illegible] ქვეყნის ინტერესებს [illegible]. [illegible]: დემოკრატიისა და თვითკრიტიკული განწყობის [illegible] [illegible], ლექსებს არ [illegible] და ეს ინტიმური [illegible] [illegible] თავის თავთან და იმ დროის წინაშე, რომელსაც დღევანდელი მკითხველი საზოგადოება ვერ წარმოიდგენს. ეს კარგად [illegible] [illegible] [illegible] ქართული [illegible] ტრადიციებთან და განწყობილებათა და მოვლენების [illegible] [illegible] [illegible] რაც შეიძლება [illegible] [illegible] შედეგმა, რომ [illegible] [illegible] ლიტერატურული კონტექსტის ველში, სადაც [illegible] [illegible] [illegible], მარჯანიშვილის, ვაჟას, გალაკტიონის [illegible] ხალხში წლობით დამკვიდრებულ [illegible]...

ივანე ამირხანაშვილი
ლიტერატურული საქართველო 1998წ.

[illegible]

..... ნახევარი საუკუნეა, რაც ქართველებმა თქვენი [illegible]

და, რაც უმთავრესია, [illegible], პატიოსანი, ნამდვილი შემოქმედებითი ცხოვრებით.

მართალია, 1952 წლის გამოქვეყნდა პირველი ლექსები და მას შემდეგ თქვენი ნაწარმოებები სისტემატურად იბეჭდება ჩვენს სალიტერატურო ჟურნალებში, გაზეთის ფურცლებზე..... ამ წლებში შექმნილი ლექსების [illegible] ქართველი პოეტის, XX და XXI საუკუნეების გზაჯვარედინზე შექმნილი შემოქმედება, რომელიც [illegible] და იმედით, [illegible]

თქვენი ლექსები [illegible] შემოქმედებას, რომელიც [illegible] „[illegible]“, [illegible] ქართველი [illegible] თქვენი [illegible] ქართველი [illegible]

..... თქვენ [illegible]

[illegible] საქართველოს მწერალთა საერთო-ეროვნული კავშირის [illegible] საქართველოს მწერალთა საერთო-ეროვნული კავშირთან [illegible] „[illegible]“ [illegible] „[illegible]“ [illegible] „[illegible]“ [illegible] „[illegible]“ [illegible] თქვენი და თქვენი [illegible] ქართველი [illegible]

..... [illegible]!

[illegible] თქვენი [illegible] და [illegible].....

საქართველოს მწერალთა საერთო-ეროვნული კავშირი

....

[illegible] ლექსზე „[illegible] დაბეჭდილი...“ [illegible] — [illegible] ლექსები [illegible]. [illegible] ერთი ლექსის [illegible].

[illegible], [illegible] დაბეჭდილი, [illegible] ქართველობას [illegible] ლექსით, [illegible].....

[illegible]

გონებით გავყვები წლების ათეულებში და სადღაც გავქრებოდი......
ბიჭი ვიყავი ყოვლისმცოდნე, ამოთქვამდი თუ არა ჩემს ასაკს, ჩემი გონიერე-
ბისა და კეთილშობილების ამბიციებით, ყველას მოვუხმობდი ჩემთან
და ნათქვამში ჩავწვდებოდი.

მაშინ ყველა იყავი ბედნიერი, როგორც ვერავინ ჩემს წლოვანებში.

მაშინ ყველა იყავი მოქალაქე – მეგობარი.

ჩემი ხიბლი იყო, რომ არ ცდილობდი და ახლაც არ ცდილობ, ვინმეს
თვალში მოეჩვენო. სწორედ ცხოვრებამ, სწორედ, როგორც, სიმღერა გულ-
ში ჩემი ნაღველი კეთილშობილება და ერთგულება.

გავიგონე ლექსი და ჩემს დავწერე „ეს იმ კაცის სიმღერა დავუკავშირე
მარტო ერთ ქართველს, ვინ მოიგონებს!" სიმღერა კულტურული ძალით.....
ჩვენი ერთად ვიყავით, რომ ყველა ვინ იყო თავისი ღირსეული შვილის
ამბის მოგონებისა და ერთგულებისა...... ჩემი დაუჯერებელი,
დაუვიწყარი, ამბით დაკავშირებული სიყვარულით, ღირსეული
ამბიციების მოგონებისა.......

ბოლოს ვიხილე ხელში და ჩემს დავწერე, „წუხილის ამბავი დაუმთავრებელი"
ეს ჩემი ლექსების ერთი ციკლია. ამით ვცდილობ ჩემს დავწერო
სიმართლე სულიერი, ვეძებ გულისხმიერ ბედისწერას......

ახლა ნაღვლიანი და ნაზიანი, ნაღვლიანი კეთილგონიერი, მოთმინებით,
ქალაქის ქუჩებში მივდიოდი ერთ...... იგი რომ თავისუფალი
საქართველო, ჩემი იმედის შვილების მერმისის ღირს და ხელისუფლებამ
ხელში გადაიტანეს კეთილშობილება ერთგულებით და ისტორიის ფურცლებით
დღეს სულ დაუვიწყარი სიყვარულით.

ჩემი ხიბლი, ჩემივე სიყვარულით რომ ვიწერდი, „ჩვენი მშობლიური ოჯახისკენ
და თვალით ხელის მოვუყვარე", და იგი, რომ „დაჩრდილული და ისევ მოვიდე;
საქართველო სიხარულით გადავიტანე და რაც უნდა თქვას ჩვენი ახალი,
მაინც თავისი გაზაფხულის ჩიტივით".....

სოლომონ ნათელაშვილი
ლიტერატურული საქართველო

ქართველებში თავადი არ ყოფილა, ვინაც საქართველოსთვის ხომ
ყველაფერი ლექსის თავადი და ნიჭი, საქართველოს ხალხი „ერთი წლის შვილის
საფლავის" გამო გაწირული, სამოცდაათიან წლებში ყოფილა „ძლიერების"
ხალხისთვის და ყველაფერი გადაწყვეტილი, სხვათა ცოდნების მეტისთვის
მოწყალე ცხოვრების ამბავი, სხვათა ნიჭის დამფასებელი, მოკრძალებული, ერთგ-
ული სიყვარულით გამსჭვალული, მისი ლექსის ავტორი
ანზორ აბჟულაშვილი....."

ლიტერატურული საქართველო 2003წ. ავთანდილ ადეიშვილი

„მახარობელი" – ლექსი-შელოცვა. ამ ლექსის საქართველოს ისტორიის დიდი
ლექსის ავტორის სანუკვარი ოცნება და სიყვარული, სულით ძლიერი, სამშობლოთი ამა-
ყოფილა ანზორ აბჟულაშვილის ფიქრებში და გულისთქმაში ყოველთვის

წუხელი ბოლოში დამდგარებულა, დაიჩქმუნავათ თვალთმე ანწმინ!..

ეს ამბავი აზ 70 წლის წინ მოხდასა!
მაშინ, როცა მთელი ქვეყანას ვერაფერმა, ვერავინ შეძლო საყვარელი
თავს იმის ყურებას, ახლადგამოჩენილი ყველასთვის ბოლოსგან მოსვლა ერთის-
წარმოუდგენლობით! ღვის უკვე
ახლა, ამ სახელოვნებათანხმული ლექსის ავტორის სახელოვნებათანხმული ბოლოგის!
სახელოვნებათანხმულ ვიცით კი ამ ლექსში და კიდევ რამდენიმე ლოგიკურ ამისთა-
ნამ ახლია!
ეს ნამდვილად ცოცხალი არის – სახელოვნებათანხმული ვიცით თუ და სახელოვნება-
ქმული ბოლოგიც, მით უმეტეს, ბოლოდროის ქვეყანაში, საქართველოში!
ხალხი, რაც ახლა ხარ, როგორც მოსაკლავად ბოლოში ისეთის – ,,ვერ
იმათ წუთისოფელი, ცხენებზე დაჯდომილის!.."
და ვიდრე ამ ქვეყანას ერთი ლიბერალი, წოდებით ავტორიტეტი
წარმოდგენაზე უფრო ავტორიტეტული ფუნქციის შეფასებული ბოლოში,
ანწმინ აბსოლუტური, როგორც, თავის ყურადღება ვიღაცასავით – ასე
ასავის ემოციებს და, ასე ძალიან [illegible] ასავის!
თუმცა როგორ არა (ყველა შეფასებული მოსაზრება თანხმული!) ემოციებ
და, მერე როგორ, ოლონდ ერთადერთი და განსაკუთრებულ – საყვარელ
სამშობლოს!
მისთვის ასახსოვრდეს ყოველთვის უკეთ ,,ლიბერალის ეფექტი" ამიტომ
დიდი ბოლოში სიმართლის წინ! ,,დავიწყებულები რომ ვიყოთ მონა და
საქართველოს შვილის ყველა!.."
და თავადაც, შეიძლება ანწმინს, ის დიდი და ისტორიული ქართველები
უფრო მოსწონს, როგორც ჭეშმარიტების მხოლოდ საქართველოს!
შემდეგ ეპოქიდან, ასეთებში, ყველაზე აღმაფრენებულად დავით
აღმაშენებელი მოსწონს!
,,წუხელის ბოლო დამდგარებულა, დაიჩქმუნავათ თვალთ დავწერე!.."
ქართველისთვის – მშვიდობა მეფის!
ქალ-ქართველისთვის – მშვიდობა თამარი!
,,წუხელის ბოლო დამდგარებულა, დაიჩქმუნავათ თვალთ თამარი!.."
,,წუხელის ბოლოს დამდგარებულა, დაიჩქმუნავათ, დავითიან-
ამ მეფის მიერ გამოსხივება, ბოლოს, შემოქმედის, დავითიან-
თამარიანის თარგზე გამოჭრილი საქართველო უფრო ფართოდ და
ასე დამკვიდრებული ყოველი დროის კვალდაკვალ სახელოვნებათანხმული
საყვარელი ქვეყანა!
ისიც მოხდა, ჭეშმარიტების შესახებ ხელს, სამშობლოს
მზერის გაცემისთვის და ბოლოს ასეთი სიმართლის, მაგრამ სასი-
წარმოების ვიცით ვერ ყურადღება!
დღესაც, ახლადგამოჩენილი ენერგიით დაბრუნებულს, ქალბე საქართველო
უფრო ჭეშმარიტის და ერთი ბოლოს – ერთი დიდი ბოლოს – განსაკუთრებულ
საქმეს ტკივილს!
უკვე, დიდებული ლექსები ავტორის და, ცოცხლად, გამორჩეული
დღეში ჩავარდნილი და შენის ასეთი მიუთითებული სამყაროში გამოხატუ-
ლია ,,ტკბილი" ბუნებისას!
და როგორც ვიცი, თითქოს საქმეში ლექსის შეფასების იმედი აქვს!..
და, როგორც ვიცი, ...

ანზორ აჭყლოაშვილი იშვიათი ჩვეულებრივის ბოლოსდე მიაჩნდა, რომლის სიმ-ღერის გამოჩენა ტრიოლადის ფესტივალებზე ხალხურ ანსამბლთან და საინტერესოებთან შეხვედრის მოლოდინს აღვიძებს. იგი ბრწყინვალე და მოყვარულებული ხილვე-ბის შემოქმედია, სინამდვილისადმი ერთსა და იმავე დროს რომანტიკული და დაუნდობლობამდე მკაცრი, ფხიზელი მიდგომით...

ანზორ აჭყლოაშვილი მოუსვენარი ლექსის ავტორია, ლექსმაღლეც კი რომ ვერ ყურ-ება „სხვისი ტკივილის ამიც მზრუნველი" ლექსის მოტივი საკუთარი ტკივილების ასრუ-
მობა რომ აღიწყოდეს („ხუმრობა თავისუფალი ლექსის გამო"). ბოლოდ მკითხველს დამაჯე-რებლად არწმუნებს, რომ მისი ლექსების დიდოსტატი გმირს, თავისუფალი და ამაყი სულის ადამიანს, ქვეყნიერება არ ყოფნის, რადგან მისი ძალა ქმნის გრძელ და მარადიულ ზნეო-ბრივ სამყაროს გადაურჩევლობას, საკუთარი ყოფიერების წესებს: „მშვიდობიან ბრძოლით რას ვერ გავხდი, თუკი დამოძღვრით ვერავინ გავხდი... სიკვდილ რითი რას ვერ გავხდი, სიცოცხლით თუკი ვერავინ გავხდი... თუნდაც ლამაზით რას ვერ გავხდი, თუ ერთგულებით ვერავინ გავხდი... ან სიბრძნით რას ვერ გავხდი, თუ სიყვარულით ვერავინ გავხდი...

განსხვავებული მოძიების კულტურისადმი ერთგულების რომ ყურადღების, ბოლოს მოვყვებით იმ წინაპრების კონფლიქტურის ასპექტს, რომელიც ჩვენი სამშობლოში კარგახანია არ ჩანს და გაყოფილა. შემდეგი სიყვარულის მთელი ცხოვრებაში იმაში მდგომარეობს, რომ გამოცდილი მთხრობელი პერიოდებში ყოველთვის ჩნდება ცდუნება ხალხურ კომპოზიციებზე, წინაპრისა, რომელიც სამოცდაათ წელში მოსდევს ერთმანეთის დაუღალავ-გამომდგომად. ხშირად ამ ტრადიციულ სიყვარულის მერმისი დასაბამიდან ყოველივე მიჩნეულ წინაპრების ლიტერატურულად ახლებური პოეტურ-ფილოსოფიური გადა-მარი: „კაცთა ცოდნით ქვეყნის ყოველის კარიბჭე, ლექსის კარიბჭე მუხლებს სივრცის მოძღვრებული. სიცოცხლე სანთელს — ანთებულ — ჩვენებურ ბნელზე, ლოცვა გულს შორს დაუმეგობრე გულის კარიბჭე, გასაცდელებს ჩვენ ვუერთებთ გაფურთხებულს, შეყვარებულს შეგიყვარებთ მიწისმკვიდრებს... ანზორ აჭყლოაშვილი გაუკუღმართებული ბედით ცხოვრებისათვის ყურადღებისკენ ვერ იმედებს ქართველი კაცის, რადგან ამჯერად იგი დაუმეგობრებს კონცეფციას და მასწავლის ძალა-ლის ველიდან საცხოვრებლად გამოძახილები სამშობლოში ახალგაზრდა ან შველი ხალ-ხეურობას, ამიერიდან მიაჩნია ბოლოდ „ღამის დაფიქრებით თავშესაფარი" ფიქრებთ გზებზე „სამას მეტით ვერ ასაკევლე, ხელახლავე ეს ვერ მკაცრ და ამიერი-ბაც — გაზაფხულის ნაბიჯით, და ჩვენ ნაბიჯით გაზრდა მდგომარე იმ ჩვეულებრივს... მშვიდად ძმაკაცობ, სიცოცხლის ჩემის ძალის გადაწვენ!.....

ანზორ აჭყლოაშვილის ნიჭი, ყოველთვის ახლოა და ემოციური პოეზიის ლექსი ყველასთვის, თანამედროვე ინტიმურის სიმბოლოებისკენ მიმართულ-ად გიწვევს თავს მომავლის ერთ გულშემატკივრად.....

ილია ჭიაურელი

ქობულეთი 28. 1989 წელი

ახალი ლექსი დაიბეჭდება,
ყველაზე ლექსი — „მიმავალი",
და აჭყლოაშვილი ანზორის, მის ავტორის,

დაჭუჭყიანებით შეიძლება იმის თქმა, რომ ანზორ აჭყულაშვილი საქართველოს სახალხო პოეტია. ამ სიტყვა-ცნების აბსოლუტური გაგებით, ეს ლიტონი განცხადება კი არის, რადგან პირადად მე არ მეგულება საქართველოს არც ერთი კუთხე, სადაც არ იცოდნენ და სიყვარულით, განსაკუთრებული მოწო-ნებით არ კითხულობდნენ მის ლექსებს...

„მახარობელი" — ეს ლექსი ქართული სულის უკვდავების სახარებაა!..

ქეთევან ბეროშვილი
ჟურნალი „ცისკარი" 1999 წელი

ჩემი ანზორი

ჩემი ლექსის ერთი სტრიქონი მახსენდება: „არ მიყვარდა სულის ჭრილი, არ ინდომა მისი ოქრო, ყველა ჰქონდა ზარ-ზეიმი, იოტი და ინფორმაცია".

ჩემი ცხოვრების ეს პოეტური კრედო სრულად ეკუთვნის მას... სახელოვანი წინაპრების კვალში ჩამდგარმა, ჭეშმარიტად „იოტი და ინფორმაცია", ქედუხრელად, ვაჟკაცურად შეასრულა ქართველი პოეტის მოვალეობა.

მისი სიტყვის საოცრებანი პოეტის ღირსეული წინამძღოლები არის, ჩაისწორული სულის მქონე პოეტი — ფშაველი და ქართული ლექსის ლიდერი.

ქართული სიტყვისთან ჭიდილში და ყოვლისმომცველობის წინაპრებიდან შეიძლება არ ეგონებინათ, არ შეეძინათ, კარიერისთვის რომელ დაეწერათ. სულ ახლოს კავშირში ანზორ აჭყულაშვილი, ჩემი უახლოესი ღირსეული მეგობარი ნიჭიერი და მოსიყვარულე გულებში იქნება.

მჯერა, რომ არ დაივიწყებს ჩემი მეგობრობისა ღირსეულ ქართულის სიტყვაში, მოწმობა, ჩამოყალიბებული ქართველის ყვავილობაში მისი მარად დაინახულება ცხადია.

მწერლის გაზეთი. 2007 წელი
რევაზ მიშველაძე

ინტერვიუ ლევან სანიკიძესთან

.....საქართველოში სულ ხუთი პოეტია......

— მეშვენი, ერთი მათგანის ერთ-ერთი ანზორ აჭყულაშვილია.

— ანზორ აჭყულაშვილი ძალიან დიდი პოეტია, მან დიდი ლექსი დაწერა. მე და რეზო მიშველაძე ვეკითხებოდით საზოგადოებრივობის ახალი ვარიანტების ვწერით და ამ წიგნში ეს პოეტები იქნებიან.

გაზეთი „ახალი თაობა"
17-ივნისი 1999 წელი.

ამბობენ: ვაჟა-ფშაველამ ჯერ კიდევ ყმაწვილობისას პოეტური ლიტერატურის ნათელი თავზე ხელი. მოგვიანებით სახელოვანი ფშაველის — პოეტური ლიტერატურის ანზორ აჭყულაშვილზე ყოველთვის: ჩემი ფშაველიანელი......

ავთანდილ ყარაშვილი
ჟურნალი „...." 2007 წ.

ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს კანცელარიის
საჯაროობისა და მიმართვების კომისია
მოქალაქე: მაყვალა ჭყულიაშვილის
მისამართი: თბილისი, ნუცუბიძის I-მ/რ. კორპუსი 2.
ბინა 12.
პირადი №: 01010017222
ტელეფონი: 595.63-16-20 მობილური

განცხადება

უმორჩილესად გთხოვთ ჩემს განცხადებას №19/032212311 4-03 3-მაისი 2022 წელი, დაურთოთ დღეს, 12-ოქტომბრის წარმოდგენილი ორი დოკუმენტი, რომელიც ადასტურებს კომუნისტების დროს, ანზორი აჭყოლაშვილის დასჯას — რეპრესიებს საბჭოთა ხელისუფლების მიერ. და გთხოვთ ეს ორი დოკუმენტი მიაწოდოთ ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარეს ბატონ გიორგი ტყემალაძეს.

პატივისცემით ანზორი აჭყოლაშვილის
ქვრივი მაყვალა ჭყულიაშვილი
12-ოქტომბერი 2022 წელი.

დანართი:

1. საქართველოს სსრ უზენაესი სასამართლოს პრეზიდიუმის დადგენილება 11-ოქტომბერი 1979 წელი. ასლი 1-ფურცელი.
2. გაზეთი „ასავალ-დასავალი". 2007 წლის 24-დეკემბერი, №3 ნარკვევი ანზორი აჭყოლაშვილზე. ასლი 1-ფურცელი

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

საკავშირო ახალგაზრდობის ლენინური კომუნისტური კავშირი
საქართველოს ალკკ ცენტრალური კომიტეტი

ВСЕСОЮЗНЫЙ ЛЕНИНСКИЙ КОММУНИСТИЧЕСКИЙ СОЮЗ МОЛОДЕЖИ
Центральный комитет ЛКСМ Грузии

№ ....

„......“ 197

საქართველოს ალკკ ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს

დადგენილება

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

Бюро Центрального Комитета ЛКСМ Грузии

ოქმი, ПРОТОКОЛ № № 32/11 — 11 ოქტომბერი 1979

ჟურნალ "დილას" რედაქციის მუშაობის შესახებ

იმის გამო, რომ რედაქციის ახლანდელმა პასუხისმგებელმა მდივანმა (1977 წლიდან) ა. აბულაშვილმა ვერ გაართვა თავი მასზე დაკისრებულ მოვალეობას, ზერელედ ეკიდება ნორჩი თაობის კომუნისტურ აღზრდის საკითხებს და კომკავშირის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს სხდომაზე გამოსვლისას გამოამჟღავნა სრული უცოდინრობა პიონერული და კომკავშირული ცხოვრების საკითხებში, არაკომპეტენტურობა, იგი განთავისუფლდეს დაკავებული თანამდებობიდან.

საქართველოს ალკკ ცენტრალური
კომიტეტის მდივანი - [illegible]. მარ[illegible]ავა

...მბოხი სხოველთა გამოყენებით

...ა სკანდალი მოხდა ჟურნალ «დილაში» ...უხრან მაჭავარიანის რედაქტორობის ჟამს?

...ოთა საქართველოს ოფიციალურ გამოცემათა შორის არცერთს ისეთი ხმაური არ ...ეწვევია, როგორიც ცეროდენების ჟურნალ „დილის“ ერთ პუბლიკაციას მოჰყვა. ...9 წლის აგვისტოში ამ ჟურნალში გამოქვეყნებულმა საბავშვო ლექსმა „დიალოგი ...ი წლის შვილთან“, რომლის ავტორიც ცნობილი პოეტი იორამ ქემერტელიძე ...ოდათ, არნახული რეზონანსი ჰპოვა როგორც საქართველოს პარტიულ ორგანოებში, ...ე საზღვარგარეთის მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებში. ვესაუბრებით ...ლექსის გამოქვეყნებაში „ბრალდებულ“ პოეტს ანზორ აბულაშვილს.

— ბატონო ანზორ, როგორ დაიწყო თქვენი ...ოგამმთხრელი“ საქმიანობა საბჭოთა ხე...ფლების წინააღმდეგ?

— ...დღევანდელი გადასახედიდან მართლაც ძნე... ირონიის გარეშე ისაუბრო იმ ხელისუფ...ზე, რომელსაც პირველ-მეორეკლასელთათ... განკუთვნილ ჟურნალში გამოქვეყნებულმა ...გროვლულმა ლექსმა წონასწორობა დაკარგ... 1979 წლის აპრილი იდგა. იმ დროს ჟურნალ ...ლის“ პასუხისმგებელ მდივნად ვმუშაობდი, ...აქტორი კი მუხრან მაჭავარიანი გახლდათ. ...ამ მეგობარმა, პოეტმა იორამ ქემერტელიძემ ...უთარი საბავშვო ლექსი წამოკითხა, რომელ... ალეგორიულად იყო ასახული მთელი საბ... ...ა სინამდვილე. ლექსი მოვიწონე, რაზეც ...ხრა, ამ ლექსს, ალბათ, გამოქვეყნება არ უწე... მაშინ მე შევთავაზე, „დილაში“ გამოვაქვეყ...მეთქი. საქმე ის არის, რომ თვით უმკაცრესი ...ოთა ცენზურის პირობებშიც კი „დილა“, რო... უმცროსი ასაკის ბავშვთა ჟურნალი, ცენ...რას არ გადიოდა. იმ დროს უახლოესი ორი... ნომერი უკვე მაკეტში გვქონდა და ქემერტე...ის ლექსი აგვისტოს ნომერში ჩავსვი.

— მთავარ რედაქტორს ან სარედაქციო საბ...ს წევრებს არაფერს დაჰკითხებიხართ?

— კარგად არც მახსოვს, ბატონმა მუხრანმა წა...თხა დასასტამბავი ლექსი თუ არა, მაგრამ თუ ...კითხავდა, ვიცოდი, მაინც გაუშვებდა, რადგან ...უმრავი იცით საკუთარი ლექსი გამოუქვეყ... კომუნისტებს რომ თვალებს უბნელებდა. ...დაქციის რამდენიმე თანამშრომელმა კი, ნამდ-

ნდა, რომ შეეტყობინებინა, სადაც ჯერ არს. რო...ცა აგვისტოს ნომერი სექტემბრის დასაწყისისათვის ხელმომწერებს მიუვიდათ და ჯიხურებიდანაც დაიტაცეს, პარტიის ცეკამ ლექსის შესახებ მერელა გაიგო. ამას მკაცრი რეაქცია მოჰყვა, დაიწყო მოკვლევა და პარტიის ცეკამ ჩვენი საქმე კომკავშირის ცეკას გადაულოცა ზომების მისაღებად, რადგან საყმაწვილო ჟურნალი უშუალოდ კომკავშირის ცეკას დაქვემდებარებაში შედიოდა. კომკავშირის ცეკაში გასაუბრებაზე ჯერ მე და იორამ ქემერტელიძეს დაგვიბარეს, ხოლო 11 სექტემბერს ჩვენი საკითხი ბიუროს გაფართოებულ სხდომაზე განიხილეს, რომელზეც მიწვეული ვი...

რი ანტისაბჭოური ვერ დავინახე-მეთქი. ასევე განაცხადა იორამ ქემერტელიძემ და ლექსის შექმნის ფაქტი ასე განმარტა: ხილიანის ქუჩაზე ვცხოვრობ, ჩემი ბინა ზოოპარკს დაჰყურებს, მხეცების ყოველდღიურმა საქციელმა ამ ლექსის იდეამდე მიმიყვანა და მასში ანტისაბჭოურს ვერაფერს ვხედავო. ამაზე გაეცინათ, თქვენ აქ მსხდომნი გიჟები ხომ არ გგონივართ, ლექსის შინაარსს რომ ვერ ვხვდებოდეთო. იმ დროს კომკავშირის ცეკას პირველი მდივანი ჟიული შარტავა იყო, აგიტაცია-პროპაგანდის განყოფილების გამგე — ვაჟა ლორთქიფანიძე. ჟიულიმ დაგვიყვირა, ნეტავი, თქვენი დაჭერის უფლება მქონდესო. მივხვდი, ასე თქმა საჭირო იყო, თორემ ეს მართლა რომ სდომოდა, მასალებს დაჭერის შემძლეებს გადასცემდა და ისინი დაგვიჭერდნენ.

— ბატონო ანზორ, მე ხელთ მაქვს ამონაწერი კომკავშირის ცეკას ბიუროს დადგენილებიდან, რომელშიც წერია: „იმის გამო, რომ რედაქციის ახლანდელმა პასუხისმგებელმა მდივანმა (1977 წლიდან) ა. აბულაშვილმა ვერ გაართვა თავი მასზე დაკისრებულ მოვალეობას, ზერელედ ეკიდება ნორჩი თაობის კომუნისტური აღზრდის საკითხებს და კომკავშირის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს სხდომაზე გამოსვლისას გამოამჟღავნა სრული უცოდინარობა პიონერული და კომკავშირული ცხოვრების საკითხებში, არაკომპეტენტურობა, გათავისუფლდეს დაკავებული თანამდებობიდან“. რატომ გაგათავისუფლეს თანამდებობიდან თქვენ და არა მთავარი რედაქტორი მუხრან მაჭავარიანი? ის რა, თქვენზე კომპეტენტური იყო კომუნისტური აღზრდისა და პიონერიის საკითხებში?

— ბატონი მუხრანი შეეცადა, მთელი დანაშაული თავის თავზე აეღო და წერილიც კი მისწერა პარტიის ცეკას იდეოლოგიურ მდივანს გურამ ენუქიძეს, მე ვარ დამნაშავეო, მაგრამ არ დასაჯეს. როგორც შემდეგ გავიგეთ, უთქვამთ, მუხრანი ...

ლემებს შეგვიქმნისო. ამიტომ მე დამსაჯეს, უპრობლემო კაცი, მაგრამ საერთაშორისო პრობლემები სწორედ მე შევუქმენი ხელისუფლებას. გამათავისუფლეს თუ არა, ყოველგვარ სამსახურზე კატეგორიული უარი განვიცხადე, რაც საზღვარგარეთაც გახდა ცნობილი, დისიდენტად შემრაცხეს და მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებმა აყიოტაჟი ატეხეს — აი, როგორ სდევნის საბჭოთა ხელისუფლება პოეტსო. რამდენჯერმე მომიგზავნეს ვაჟა ლორთქიფანიძე წინადადებით, ნებისმიერ თანამდებობაზე დაგნიშნავთ, მხოლოდ იმუშავე, წიგნებსაც უპრობლემოდ გამოგიცემთო, მაგრამ ... უარი ვუთხარი.

— ამას ვინ გეუბნებოდათ?

— ვაჟა ლორთქიფანიძე ჟიული შარტავას სახელით, მაგრამ ბატონ ჟიულის პარტიის ცეკადან ჰქონდა დავალება. პირადადაც შევხვდი მას, ძალიან ყურადღებით მომექცა და მითხრა, შენ ხომ არ გგონია, რახან კომკავშირულ სამუშაოზე ვარ, ვინმეზე ნაკლები ქართველი და პატრიოტი ვიყო, მე ჩემი პოზიციებიდან ვაკეთებ ქართულ საქმეს, თქვენ — თქვენი და მომავალი გაგვსჯისო. ეს სიტყვები გამახსენდა, როცა მის გმირულად დაღუპვასთან მიძღვნილ წერილს ვწერდი, რომელიც ჟურნალში „სილაში ვარდი“ გამოქვეყნდა და ასე მთავრდება: „დაილუპა ადამიანი და დაიბადა გმირი!“ შემდგომი წლის იანვრამდე უმუშევარი ვიყავი, მაგრამ მერე თხოვნას დავყევი და გამომცემლობა „ნაკადულში“ დავიწყე მუშაობა ალმანახ „ჯეჯილის“ რედაქტორად.

— ჩვენ არაფერი გვითქვამს ლექსის ავტორ იორამ ქემერტელიძეზე...

— დიახ, ეს დიდებული პოეტი, პატრიოტი და მოქალაქე რამდენიმე წლის წინ გარდაიცვალა. მაშინ იგი ორი მიზეზის გამო არ დაუსჯიათ: ჯერ ერთი, პიონერულ-კომკავშირულ-პარტიულ გამოცემაში არ მუშაობდა, მეორეც, პიონერული მუშაობის საკითხებში ჩემზე მეტად უვიცი იყო და აპატიეს. თუ არ გჯერათ, წაიკითხეთ მისი ლექ...

„დილა", 1979 წლის № 8

დიალოგი ექვსი წლის შვილთან

იორამ ქემერტელიძე

— მგელი ხომ ბატკანს იპარავს?
— კი.
— მელა?
— მელა — ქათამს.
— თევზს და კარაქს,
ყველს და რძეს
ვინ გვპარავს ხილმაც?
— კატა.
— კატაც, მგელიც და მელიაც
სულაც საშაგელია.
ცხვარი თუ მგელმა მოგვტაცა,
ქათამი კიდევ — მელამ,
კარაქიც — რძე და კარაქი, —
ხომ ყველა გამოგვცლია?!

— კი, შვილო, მართლაც ასეა,
მაგრამ ქვეყანა ჭრელია:
ცოტაა ამ ქვეყანაზე
დათვი, მგელი და მელია?
— მცირეა!
— მცირე რომ არი,
უნდა ვფიქრობდე ამასაც:
დათვსაც,
მელასაც,
ტურასაც —
ნუგეშის უნდა ჭამა-სმა.

ხომ არ გგონია, ჩვენსავით
მუშაობენ, რასაც მიუტან!
ამ მგლის და დათვის შვილებსაც
ჭამა ხომ უნდათ?
— კი უნდათ!

— მოდა, ეს ჩვენი ტურები,
ეს მელები და დათვები
გგონია ხელებს იკვრიან?
ჩანგალს ხმარობენ თათებით.
რა გეცინება?
— არ მჯერა!
— გინდ დაიჯერე, გინდ არა!
ტყე ხომ ღრმა არი,
წყალს სვამენ,
წარმოიდგინე, ჭიქანაც.
როგორც სვამენ და,
უპრალოდ,
მოსვრისხუმული გასლავან;
თუ მოასწყლდნენ,
ვრომანებს
მგელსაც სტაცებენ სასრიალოდ.
იცინე,
მიდი, იცინე...
ყველი ხომ გამრიელია?
ქათამიც გიყვარს?
— კი მიყვარს!
— რას ჭამს, აბა, მელია?
საცხა მთელი ქვეყანა
მგლებით, მელებით, ტურებით,
რომ არ მოგვპარონ საჭმელი,
ამოწყდებოდნენ სრულებით.
ბუნებას თავის წესი აქვს,
დაუდგენია განგებას:
მელამაც უნდა იცხოვროს,
დათვმაც,
ტურამაც და მგელმაც.
მაშ, რა გგონია!

აგერ, ა,
უაღრიცხოდ და ურიგოდ
სახლებიც ჩამოურიგეთ
ამ შენს მგელსა და ტურიკოს.
— სახლები?!
— დიახ, სახლები!
მოდი და, აგწონ-დავწონოთ:
ზოოპარკში ხომ დადიხარ?
ყველა სახლებში არ ცხოვრობს?
გახსოვს, დათვი რომ გაგვაქცა?
ზედ გადავყევით კინაღამ.
მარტო სახლები რა არი,
კაჭმევთ კასმევთ და კინახავთ.
არც გასტრონომში დარბიან,
არც ზურზუტებენ ბაზართან.
ერთი, შენ მგელი გენახა.
გარეთ რომ იყო, რას გავდა.
ახლა რა უჭირს, პირაც აქვს,
საჭმელ-სასმელიც მიუდის,
ექიმიცა ჰყავს უფასო —
თავისი კონსილიუმით.
მსახურიც [illegible] დაუდის,
ცხოვრობს განგების იმედით;
ისე ვერ ნახავ, კარებში
თუ არ აჩვენე ბილეთი.
— [illegible]!
— აბა, შვილო,
რაზე გეუბნები ამდენი!
ვერც თუ გამყვარ-გამოვყვარ,
მაშინ რა შენ და რა მგელი.
ეგ ზოოპარკი არ არი, —
თითო-ოროლა მგელ-დათვი!
აი, ნაკრძალი რომ ნახო,

იქ დგენ მგელს ნახავ, ვერ დათვლი
დამლოგინებენ ნებივრად
დალამებიდან დილამდე,
ბუზსაც ვერავინ აუფრენს
ამ ნაკრძალების ბინადრებს.
მიგა აქვთ სორო-ბუნაგიც,
საჭმელ-სასმელიც, რაც უნდათ...
დაწექი, გინდა ადექი,
ცხოვრობენ ბატონკაცურად.
— ნაკრძალი რაა?
— ადგილი,
ტყე, ველი შემოღობილი.
ვერც ფეხით შეხვალ,
ვერც — ცხენით,
ვერც შენი ავტომობილით.
არ მითხრა ახლა,
ადგები
და აქაც შეხვალ ღობიდან!
მხეცი ნაკრძალში მხეცია,
შედი, თუ შეჭმა მოგინდა!
ჯერ ერთი, ყარაულიც ჰყავს,
დარაჯი ნაირ-ნაირი,
შეხვალ კი არა, თუ უნდათ
ვერც ახლომახლო გაივლი.
— რატომ?
— რატომ და... ვერ მითქვამს,
მიტომ რომ არ თქვა რაიმე!
ყველაფერს ხომ ვერ გიამბობ,
რომ გაიზრდები, გაიგებ.
ჯერ პატარა ხარ... მანამდე
და, გიყვარდეს ყოველი —
შენი ტყისა და ველების
ყველანაირი ცხოველი.

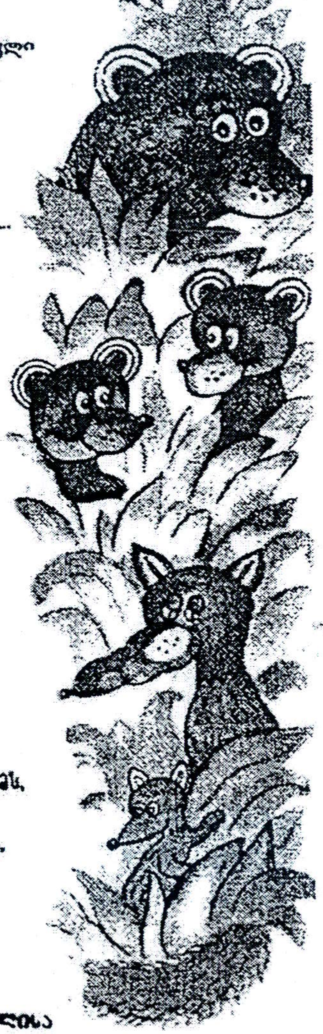

ნახატი სოფიო კინწურაშვილისა

...საყმაწვილო ლექსი, რომელმაც ლამის სისტემა დაანგრია

მუხრან მაჭავარიანი

ანზორ აბულაშვილი

(1932-2013)

პოეტი და ფილოლოგი, საქართველოს მწერალთა კავშირის წევრი, ღირსების ორდენის კავალერი.

დაამთავრა თბილისის პუშკინის სახელობის სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტი 1961 წელს. ლექსების წერა ადრეულ ასაკში დაიწყო, პირველი კრებული ოცი წლისამ გამოაქვეყნა გაზეთ „ახალგაზრდა კომუნისტში". 1961 წელს ჟურნალმა „ნაკადულმა" გამოსცა ანზორ აბულაშვილის ლექსების პირველი წიგნი, ანზორ აბულაშვილის ლექსმა „მახარობელი", რომელსაც წილად ხვდა სახალხო აღიარება და სიყვარული, თავისი ადგილი დაიმკვიდრა პოეზიაში. ანზორ აბულაშვილი ავტორია მრავალი საბავშვო ლექსისა.

1997 წელს დაჯილდოვდა ღირსების ორდენით.